

XVIII SOTSIAALMEEDIA JA AKTIIVSUS

Nagu mainitud, väidavad mõned, et noorte aktiivsus on täna madalaimal tasemel. Nad rõhutavad liikumisi nagu USA omad, näiteks mustanahaliste ja rõhutute õiguste eest Ameerikas võidelnud mustad pantrid või Vietnami sõja ajal üliõpilasliikumised ja sõjavastased liikumised. 1970. aastatel oli just pungiliikumisel sarnane roll – punkarid soovisid sotsiaalseid muutusi ning kehtestasid oma muusika, moe ja elustiili, vastandudes domineerivale kultuurile.

1960. aastate üliõpilasliikumisest on kirjutanud lugematu arv inimesi. Hoolimata teoste aktuaalsetest ja stiililistest erinevustest, ei saa vaielda, et iga autor peab üliõpilasliikumisel suurt rolli ühiskonnas drastiliste muutuste soodustamisel. Lisaks ilmselgele seosele Vietnami sõjavastase liikumisega olid õpilased muuhulgas aktiivselt seotud ka sotsiaalse õigluse tagamisega kodanikuõiguste liikumise, naiste vabastamisliikumise ja geide õiguste eest, samuti keskkonnaprobleemide ja sõnavabaduse küsimustes.

Tänapäeval, nagu mõned ütlevad, on noored enesekesksed, nartsissistlikud ja nii edasi ning nad ei osale kodanikuosaluses.

Teised aga väidavad, et lugematu arv noori on kodanikuühiskonnaga seotud ja seotud liikumistega väljaspool traditsioonilisi poliitilisi rühmitusi, nagu ametiühingud ja erakonnad. Kui vaid väike osa noortest on aktivistid, siis võib-olla alahindame nende praktika ja tehnoloogia kasutamise tähtsust. Ja Kassimir järeldeb, et "meie arusaam tänapäeva noorte aktivismist – kohalikust ja globaalsest, riiklikust ja rahvusvahelisest – jääb noorte poliitilistest tavadest kahetsusväärset maha... Paljud noored on leidnud oma hääle ja räägivad muutuste eest".

Social Media and Youth Activism

- 01 ➤ Is Youth Activism on its lowest points?
- 02 ➤ Do social media bring new forms of activism?
- 03 ➤ Examples and discussion on youth activism on social networks
- 04 ➤ Why is Activism Important?

Samuti on loogiline, et kuna noored veedavad lugematuid tunde sotsiaalmeedias, peaksid needki olema peamised vahendid kodanikuosaluse ja aktiivsuse soodustamiseks. Niisiis, kuidas kasutavad noored neid vahendeid aktiveerimiseks?

Teine teadlane uuris hiljuti Facebooki ja Twitteri kui noorte aktivismi ressursse. Ja nagu ta väidab, seavad tänapäeva noored proovile traditsioonid ja tegelevad aktivistlike tavadega, mis jäävad vanade mõistete rakendamisel märkamatuks või jäetakse mitteaktivismiks: tehnoloogiline areng on tinginud vajaduse uue viisi mõistmiseks noorte aktivismist. Tänapäeva maailma muudavad noored, "kuid kriitiliselt ja otsustavalt täiskasvanutele võõraste vahendite ja meetodite kaudu".

18.1. Kas Internet võib tuua sotsiaalse muutuse?

Teadlased on jätkuvalt polariseerunud käimasolevate arutelude üle Interneti potentsiaali üle sotsiaalsete muutuste loomisel. Mõned jäävad skeptikuteks, kes ei usu Interneti võimalikkusesse sotsiaalsete muutuste loomisel, kuid üha rohkem on uuringuid, mis on nende väidete vastu. Nende tulemused viitavad sellele, et praeguste tehnoloogiate ja eriti sotsiaalmeedia potentsiaali kasutavad tõhusalt noored aktivistid, kes kujundavad uusi aktivismiviise. Tulemused näitavad selgelt, et kuigi Facebooki potentsiaal noorte aktivistide ühendamiseks on tohutu, on noorte huvi säilitamine grupi ja eesmärgi vastu pisut keerulisem. "Säutsud" ehk saadetud sõnumid ja "uuesti säutsud", teiste postitajate tehtud sõnumite uuesti saatmine ületab palju Facebooki lehtedel tehtud postitusi. Lisaks, erinevalt Facebooki gruppidest, kipuvad Twitteri üksikud liikmed olema nende käsitletavate probleemide arvu poolest mitmekesisemad. Need leiud näitavad, et paljud noored on praegu seotud aktivismiga.

Siiski tuleb ümber lükata sellised takistused, nagu levinud mütoloogia, mis positsioneerib noored kiiresti lahutatuks. Noored kasutavad kindlasti sotsiaalmeediat noorte aktiivsuse hõlbustamiseks, kuid nende tegevuste tõhusus ei ole nii selge.

18.2. Sotsiaalsed võrgustikud ja sotsiaalsed muutused: araabia kevade juhtum

Araabia kevad oli meeleavalduste ja protestide laine, mis alates 2010. aastast mõjutas Lähis-Ida riike ja tõi alla Tuneesia, Egiptuse, Liibüa ja Jeemeni režiimid ning mõjutas mitmeid teisi riike, sealhulgas Jordaania, Süüria, Maroko jne.

Mitmete analüütikute hinnangul mängis neis sündmustes suurt rolli noorte aktiivsus sotsiaalvõrgustikes. Nimelt, kuna avalik-õiguslik meedia

*Jelena Spremo, one of the contributors to the **TYM**, wrote about the role of social media during the **Arab Spring**.*

Check her article out [here](#).

tsenseeris pidevalt infot ja blokeeris iga protesti korraldamise katset, tekkis noortel vajadus selle liikumi-

sega ühineda, kasutades selleks teisi erinevaid lähenemisi. Mõnes riigis, näiteks Tuneesias ja Egiptuses, kasutasid nad sotsiaalmeediat meeleavalduste korraldamiseks ja teadlikkuse levitamiseks. Samuti jagasid nad teavet, propageerisid streike ja muid mässulisi. Peaosa oli You Tube'il, Facebookil ja Twitteril. Tuhanded inimesed teavitasid üksteist protestist Facebooki lehtede ja Twitteri postituste kaudu. Ja see lähenemine meelitas kümneid tuhandeid jälgijaid, kes osalesid poliitilise tegevuse platvormis

Samuti oli olukordi, kus valitsus blokeeris juurdepääsu veebisaitidele ja/või Internetile kogu riigis. Tuneesias blokeeris valitsus mõned veebisaidid, mille kaudu proteste koordineeriti. Egiptuses blokeeris valitsus algul ainult Facebooki ja Twitteri, kuid seejärel katkes kogu Internet, püüdes proteste peatada ja see kestis viis päeva. Lõpuks ergutas see proteste veelgi.

Jelena Spremo järeldeb: "Aktivism sotsiaalmeedia kaudu osutus vaieldamatult üheks parimaks uueks võimaluseks saavutada sõnavabadus, demokraatia, inimõigused jne. Kuid teisest küljest on potentsiaalselt väga olulisi küsimusi sotsiaalmeedia kasutamise kohta. sotsiaalmeedia kui pikaajaline lahendus. Kas maailma muutmiseks piisab klikkidest, jagamistest ja meeldimistest või on vaja rohkem kaasata meie poliitilise reaalsusega? Lisaks on selline lähenemine väga tundlik ja sellega tutvusime aastal juhtumeid Egiptuses ja Tuneesias."

Niisiis, lõpetuseks, miks on noorte aktiivsus nii oluline?

Noorte aktivismi entsüklopeedia eessõnas vastavad toimetajad sellele küsimusele järgmiselt: "Kui demokraatlikud ühiskonnad tahavad ellu jääda ja õitseda ning kui autoritaarsed valitsused peavad muutuma demokraatlikumaks, vajavad nad kodanikke, kes on informeeritud ja mures ning võtavad vajadusel meetmeid. status quo parandamiseks."

Lõpetuseks, paljud tänapäeva noored, eriti Balkanil, on liiga sageli valmis ütleva – jah, see kõik on suurepärane, kuid see on samuti asjata, sest noored ei saa midagi mõjutada ega muuta. Noh, lühim vastus neile oleks viidata ühe noorteaktivisti tööriistakomplektile, mille motoks on kuulsa naisantropoloogi Margaret Meadi järgmised sõnad: "Ärge kunagi kahtlege, et väike rühm mõtlemaid ja pühendunud kodanikke suudab maailma muuta. Tõepoolest, see on ainus asi, mis kunagi on olnud." Teisisõnu, alati oli see, et mõned pühendunud inimesed inspireerisid paljusid ja tõukasid muutusi tegema.